

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 23/2018
22.02.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и Лидије Ђукић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Андраш Молнар, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., коју заступа пуномоћник Соња Хаџи Борјановић, адвокат из ..., ради недопустивости извршења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1729/17 од 07.09.2017. године, у седници већа од 22.02.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1729/17 од 07.09.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 227/2016 од 30.03.2017. године, одбијен је предлог тужене за прекид парничног поступка до окончања поступка поводом захтева тужене за обавештење надлежног органа и јавног тужиоца од 09.02.2017. године као и захтева тужене за покретање поступка за оглашавање ништавим решења РГЗ Службе за катастар непокретности од 25.10.2016. године. Тужбени захтев је усвојен па је утврђено да је недопуштено извршење одређено решењем Основног суда у Новом Саду И 835/2014 од 06.03.2014. године, ради наплате новчаног потраживања извршног повериоца ББ из ... према извршном дужнику ВВ на непокретности уписаној у лист непокретности број ... КО ..., породична стамбена зграда у ... у улици ... број ..., помоћна зграда број ... и помоћна зграда број ... изграђене на кп. број Тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 378.000,00 динара са каматом од 30.03.2017. године до исплате, а тужена је ослобођена обавезе плаћања судских такси у парници.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1729/17 од 07.09.2017. године, жалба тужене се одбија и пресуда Вишег суда у Новом Саду П 227/2016 од 30.03.2017. године се потврђује у побијаном делу којим је одлучено о предлогу за прекид поступка о недопустивости извршења и накнади трошкова поступка. Захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка се одбија.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужене неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, нити је пред другостепеним судом учињена повреда поступка из члана 374. став 1. ЗПП, на коју тужена указује у ревизији јер у конкретном случају окончање управног поступка на који се тужена позивала у поступку и у ревизији није разлог за прекид парничног поступка.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Основног суда у Новом Саду П 6690/2010 од 17.05.2010. године, тужиоцу је по основу уговора о заједничкој градњи од 07.02.2002. године, решења о наслеђивању Општинског суда у Новом Саду О 1522/07 од 13.07.2007. године и споразума о деоби од 26.08.2018. године утврђено право власништва на породичној стамбеној згради број ... са две помоћне зграде у ... улици саграђеној на кп. број ... уписаној у лист непокретности ... КО На основу наведене пресуде тужилац је Републичком геодетском заводу, Служби за катастар непокретности 10.10.2013. године поднео захтев за провођење промена и упис права својине на непокретностима а решењем Републичког геодетског завода, Службе за катастар непокретности Нови Сад од 25.10.2016. године дозвољен упис права својине на наведеним непокретностима у корист тужиоца. Основни суд у Новом Саду је поступајући по предлогу овде тужене као извршног повериоца према извршном дужнику ВВ донео решење о извршењу И 835/2014 од 06.03.2014. године, којим је дозвољено извршење ради наплате новчаног потраживања извршног повериоца и то на непокретностима извршног дужника међу којима су и непокретности уписане у лист непокретности ... КО ..., породична стамбена зграда број ... са две помоћне зграде у ... улици у Против тог решења, тужилац је у наведеном извршном поступку изјавио приговор, па је упућен на парницу. У односу на изјављени приговор ВВ, као извршни дужник није оспоравао тужиоцу право својине на предметним некретнинама. У овој парници тужилац тврди да је власник спорних непокретности и да то представља право које одређено извршење по предлогу овде тужене као извршног повериоца против ВВ као извршног дужника чини недозвољеним. Нижестепени судови су нашли да је такав тужбени захтев основан, па су га усвојили.

Закон о извршењу и обезбеђењу ("Службени гласник РС" 31/2011), који се примењује у конкретном случају у члану 50. став 1. прописује да лице које тврди да у погледу предмета извршења има право које спречава извршење може све до окончања извршног поступка да изјави приговор судији којим тражи да се извршење на том предмету прогласи недопуштеним. Ставом 4. истог члана прописује се да судија може током целог поступка треће лице чије право оцени вероватним, а које извршни поверилац оспори, да решењем упутити да у одређеном року покрене парнични поступак ради проглашења да је извршење на том предмету недопуштено. Из наведених одредаба закона произилази да је тужиоцу за успех у овој парници неопходно да докаже да у односу на предмет извршења – стамбену зграду и два помоћна објекта који су описани у нижестепеним одлукама, има право које спречава

извршење. Тужилац тврди да он у односу на те непокретности има право својине, а што је без сумње право које може довести до проглашења одређеног извршења недозвољеним.

Из наведеног чињеничног стања произилази да је тужиочев отац са Предузећем "ТГ", чији је ВВ био директор, закључио 2002. године уговор о заједничкој градњи, по коме у замену за уступљене непокретности предузеће је дужно да тужиоцевом оцу изгради кућу у улици ... број ... у ... на кп. број ... као и гаражу и магацин. Да је тај уговор у том делу извршен, односно да су поменути објекти саграђени и предати тужиоцевом оцу доказ је чињеница да је тужилац, заједно са сестром 2007. године оглашен за наследника на тим непокретностима а у односу на преминулог оца ДД. Иза тога тужилац је 2008. године са сестром сачинио уговор о деоби по коме је постао искључиви власник наведених непокретности, а што је и констатовано правноснажном пресудом Основног суда у Новом Саду од 17.05.2010. године. Након тога, тужилац је надлежној служби за катастар непокретности 10.10.2013. године поднео захтев и за укњижење. Чињеница је, а на чему тужена инсистира и у току поступка и у ревизији да по поднетом захтеву Служба за катастар непокретности није одлучила до 25.10.2016. године, а да је у међувремену по предлогу тужене као извршног повериоца против ВВ као извршног дужника Основни суд у Новом Саду одредио извршење у предмету И 835/2014 од 06.03.2014. године, ради наплате новчаног потраживања између осталог и продајом овде спорних непокретности. То значи да формално према стању у јавним књигама у моменту када је одређено извршење спорне непокретности су у јавним књигама биле уписане на ВВ. Међутим, одредбом члана 20. Закона о основама својинскоправних односа је прописано да се право својине стиче по самом закону, на основу правног посла и наслеђивањем с тим што се право својине може стећи и одлуком државног органа на начин и под условом утврђеним законом. Тужилац у конкретном случају као основ за стицање својине поседује и оставинско решење, а такође и правноснажну пресуду из 2010. године па се може закључити да тужилац своје право својине у конкретном случају и не темељи на правном послу за шта је по члану 33. истог закона био неопходан упис у јавну књигу. Са друге стране то што надлежни државни орган није поступио по захтеву тужиоца и спровео промену у јавним књигама у разумном року већ је о томе одлучио тек 2016. године, не може бити разлог да тужилац губи право које јој је већ раније на наведени начин стекао.

С обзиром да се ни осталим наводима из ревизије не доводи у сумњу правилност нижестепене одлуке, одлучено је као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа
судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић